

ského soudu z 26. října 1871 č. 147, Hye č. 20). St-le namítají, že o takové dočasné obstarávání míst systemisovaných, ale nedostatečně obsazených, resp. v případě st-le Dra. D. o obstarávání místa, jež odchodem soudce na jiné místo se uprázdnilo, skutečně jde; ze spisů správních však tuto relevantní okolnost zjistiti nelze. Úřad se také otázkou touto vůbec nezabýval, vycházeje z právního názoru, že nárok st-lů dlužno posouditi jedině dle usnesení min. rady z 27. července 1920. Ježto však názor tento jest mylný, bylo nutno nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 6101.

Výčepnické licence (Slovensko): Kdy lze udělenou licenci pro změněné poměry zrušiti?

(Nález ze dne 26. listopadu 1926 č. 24.440.)

V ě c: Josef B. v O. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o výčepnickou licenci.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud jím byla stanovena lhůta k provozování výčepnické licence do konce července 1926, se zrušuje pro vady řízení; ostatně se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — — St-li byla nař. rozhodnutím v postupu instancí odňata licence k výčepu lihových nápojů, která mu byla udělena při všeobecné revisi licencí výčepnických, provedené na Slov. v základě ustanovení §§ 11 a 14 zák. z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. a na základě nařízení min. pro Slov. z 11. srpna 1919 č. 6810 pres. (uveřejněného pod č. 131 v Úředních Novinách č. 24—25 z r. 1919). V § 4 tohoto nařízení se stanoví, že počet licenčních oprávnění k prodeji a výčepu lihových nápojů redukuje se tak, že v obcích do 3.000 obyvatelů smí na každých 500 duší a ve větších obcích na každých 1.000 duší připadnouti jen jedno oprávnění; v obcích pak s více než 3.000 až do 5.000 duší povoluje se nejvýše šest oprávnění. Nádražní a saisonní výčepy nepodléhají tomuto měřítku.

Tímto ustanovením byly modifikovány předpisy obsažené v § 12 zák. čl. XXV : 1899 o počtu licencí, jež na neomezený výčep uděleny býti mohou. Předpisy obsažené v odst. 2. až 4. tohoto paragrafu o rozmnožení neb snížení neomezených licencí výčepnických a příslušném řízení zrušeny nebyly. Dle ustanovení 2. odst. jest předpokladem takového zákroku, aby se poměry v obci tak změnily, že udělení nové licence neb zrušení licence udělené jest nutno.

Na tomto stanovisku stojí také stížnost, jež namítá toliko, že licence st-lova neměla býti zrušena, poněvadž poměry v obci se nezměnily tou měrou, aby zrušení její bylo nutno, když v obci žádné jiné licence na neomezený výčep není. Stížnost vytýká, že fin. úřady před zrušením licence st-lovy nevyšetřily, jsou-li tu zákonité podmínky pro toto opatření.

Ze správních spisů jest patrné, že starosta obce a 29 občanů oznámilo, že místní rodák se zavázal postaviti v obci vlastním nákladem

školu s podmínkou, když se obyvatelstvo obce zřekne krčmy a když úřady zaručí, že nová licence, resp. koncese hostinská a výčepnická v obci udělena nebude. Zároveň prohlásili, že tuto podmínku přijali. O této okolnosti konalo se šetření. St-I uvedl v podání z 27. ledna 1925, řízeném na žal. úřad, že hostinec jeho jest vzdálen od obce a navštěvován po většině cestujícími a dělníky, zaměstnanými při lesním hospodářství. Nájemci velkostatku udali, že zaměstnávají asi 60 lidí, z nichž málokterý hostinec navštěvuje, neboť si kupují příležitostně nápoje v G.; dodali, že mají zájem na tom, aby se škola postavila a krčmy nepotřebují. V témž smyslu se vyjádřil starosta obce a vyjádření to spolupodepsalo 18 občanů. Dodáno, že v obci je celkem 27 gazdů, z nichž většina vyjádření podepsala a ostatní nemohli podepsati, poněvadž jsou za výdělkem v K. Podpisy všech gazdů jsou však na žádosti, kterou má občan, jenž uvolil se školu svým nákladem postavit, v rukou. Okr. náčelník se zřetelem na všeobecnou žádost občanů navrhl zrušení licence st-lovy a dodal, že mnozí obyvatelé následkem nemírného pití v předešlých letech utratili svůj majetek, což arci pozdě sami nahlédli.

Jest tedy v rozporu se spisy tvrzení st-lovo, že nebyly před zrušením licence vyšetřeny poměry pro zrušení licence rozhodné.

Co sluší rozuměti změněnými poměry, které činí zrušení licence nutným, zákon blíže neuvádí. Než dle povahy věci dlužno takovými poměry rozuměti všechny okolnosti, které pro posouzení otázky potřeby mohou přijíti v úvahu, tedy nejen počet obyvatelstva, počet v obci zřízených hostinců atd., nýbrž také osobní potřeba lihových nápojů obyvatelstva samého.

Když obyvatelstvo, uznávajíc škodlivý vliv požívání lihových nápojů a důležitost řádné výchovy školní, domáhá se zrušení hostince, nelze tvrditi, že poměry pro existenci hostince rozhodné nebyly by se změnily a že by si žal. úřad nesprávně vyložil pojem »změněných poměrů«, jež jsou dle 2. odst. § 12 zák. čl. XXV : 1899 předpokladem pro zrušení licence na neomezený výčep. Okolnost, že v obci žádná jiná licence tohoto druhu se neprovozuje, nemůže na tom ničeho měniti, neboť není právní normy, dle níž by za všech okolností výčep lihových nápojů v obci existovati musil a nelze ani z cit. zákona, ani z cit. nařízení min. pro Slov. dovoditi, že jediná v obci stávající licence na neomezený výčep ani při změněných poměrech zrušena býti nesmí.

Č. 6102.

P o z e m k o v á r e f o r m a: K praxi stran výpovědi z hospodaření vzhledem k podané žádosti za propuštění půdy ze záboru podle § 11 záb. zák.

(Nález ze dne 27. listopadu 1926 č. 24.274.)

V ě c: Marianna T. v S. (adv. Dr. Jan Hochmann z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o zamýšlené převzetí a výpověď z hospodaření.